

ÁLDÁS, BÉKESSÉG!

„Tebened bízunk eleitől fogva” (90. zsoltár)

„Új parancsolatot adok nektek, hogy szeressétek egymást:
ahogyan én szerettelek titeket, ti is úgy szeressétek egymást!”
János ev. 13. rész 34. vers

Lelkipásztori köszöntés

Május hónapja pünkösd ünnepének és ezzel együtt a konfirmációnak a hónapja. Idén 16 serdülő fiatal fog Áldozócsütörtökön (május 13.) este 6 órakor vizsgázni a két éves konfirmációi felkészítés első évének bibliaismereti anyagából. Mellettük 12 felnőtt testvérünk is bizonyosságot tesz hitéről a gyülekezet előtt és konfirmálni fog. Már ezek a számok is mutatják, nagy örömmel lesz ez a nap! Méltán adhatunk hálát az Úr Istennek, hogy fiatalokkal és felnőttekkel egyaránt gyarapítja gyülekezetünket. Mi értelme és haszna van a konfirmálásnak?

Először is, akik hajlandóak végig járni a felkészítés útját, képet kaphatnak a keresztyén hit tartalmáról: *mit hiszünk és mit nem?* továbbá, hogy *miért hiszünk még mindig a 21. században?*

Másodsor a konfirmáció tesz bennünket református anyaszentegyházunk teljes jogú úrvacsorával élő tagjaivá. Konfirmáció nélkül is gyülekezetünkhöz tartozónak érezheti magát bárki, aki rendszeresen közénk jár, mégis enélkül a gyülekezetünk közügyeibe hivatalosan nem szólhat bele, s a megterített úrasztalát is csak távolról szemlélheti.

A hitét nem gyakorló ember számára sem egyik, sem másik nem jelent sokat, de nekünk, akik hívőnek valljuk magunkat, fájdalmas veszteség: némának maradni abban a közösségben, ami oly sokat jelent a számunkra és talán még ennél is súlyosabb teher az Úr Jézus irántunk való szeretetének a jegyeit nélkülözni. A konfirmáció mindenekelőtt ezen a félkész állapotaink rendezésére való. Jó, hogy a felkészítés lehetőségével a fiatalok mellett sok felnőtt is él.

A 2010-es esztendőől fogva az úrvacsora sákramentumát hónapról hónapra kiszolgáltatók a dunaharaszti gyülekezetünkben. Azért imádkozunk, hogy e szentség által az Úr Isten folyamatosan erősítse gyenge hitünket. Más oldalról minden hónapunkat úgy szeretnénk kezdeni, hogy magunkat ismételten odaszánjuk az Ő követésére. Jézus Krisztus mondja: „**En vagyok az Alfa és az Omega, az első és az utolsó, a kezdet és a vég.**” Ennek az igének a szellemében szeretnénk, ha minden kezdetünket az Ő áldó jelenléte határozná meg.

Az úrasztalának a megterítéséről továbbra is a gyülekezet úrvacsorázó tagjai közül bárki gondoskodhat. Ennek szándékát kérjük a gyülekezet lelkipásztoránál jelezzék a testvérek.

Jöjj, Lélek, jöjj el, Alkotónk,
Hogy formánk márványát föloldd,
S a forrást, hol létünk fakad,
Ne rejtsek többé vak falak,
De együtt s fölfelé repesve
Omoljunk mint a lángok egybe.

....
Jöjj, tiszta Szellem, alkotó,
Nap, melyre létünk nyitva nyit már,
Világrendünk törvénye, kristály!

....
Jövel, Szentlélek, alkotó,
Szívünkbe száz szárnyon kitérve
Tagjaink jégburkát te törd le!

(Franz Werfel imájának részlete,
1890-1945, Rónay György fordítása)

Nem akarunk megfélemlíteni gyülekezetünk egyetlen tagjáról sem, s különösen is fontosnak tartjuk a betegekért való imádságot, az ő meglátogatásukat, és ünnepek alkalmával az úrvacsora elvitelét számunkra is. Tudjuk, hogy mindezeknek nem csupán formálisan van jelentősége. Testünk gyógyulása lelki állapotunktól is erősen függ, az imádság, látogatás, úri szent vacsora kiszolgáltatása pedig testi-lelki épülésünket szolgálja! Éppen ezért minden gyülekezeti tagunkat bátorítjuk, hogy betegsége esetén, s különösen is kórházba kerülése esetén, bizalommal jelezze ezt a gyülekezetünk lelkipásztora felé, vagy gyülekezetünk diakóniai csoportjának tagjai felé. Ugyanígy szeretettel kérünk mindenkit, aki mozgásában akadályoztatva van: az ünnepek közeledtével, ha szeretné, hogy az úri szent vacsorát elvigyük otthonába, jelezze ezt a lelkeszi hivatal felé. Készséggel tesszünk eleget minden hívásnak.

Ezekkel a gondolatokkal kívánok lapunk minden olvasójának áldott szép pünkösdünnepelt.

Faragó Csaba lelkipásztor

Szeretettel és tisztelettel köszöntjük Faragó Tibor ny. lelkész életének 80. évében. Szeretnénk kifejezni köszönetünket az értünk, dunaharaszti és taksonyi reformátusokért, életen át tartó szolgálataért, és ebből az alkalomból kívánunk további jó egészséget, áldott éveket.

„Áldjad én lelkem az Urat, és el ne feledkezzél semmi jó téteményéről.” Zsoltár 103.2

Ezzel a jól ismert igével szeretnék elmondani néhány dolgot arról a lassan immár 80 esztendőről, amivel megajándékozott az Úr Isten. 1930. április 25-én születtem Solton. Családom, őseim is a Dunamentéről származtak: édesapám Dunavecseről, édesanyám Ordasról. Nagyszüleim gazdálkodók voltak, édesapám MÁV segédtsízt, Dunaharaszti állomásfőnök volt. Korosztályom sok minden átél: a második világháborút, az 1956-os forradalmat, és mi Dunaharasztiiban, ugyanebben az évben a földrengést is, majd 1989-ben a rendszerváltást.

Életemet meghatározta, hogy lelkész lettem egy olyan korban, a Rákosi-féle diktatúra idején, amikor nem járt nagy megbecsülés annak, aki ezt a hivatást választotta. Isten különös kegyelme volt, hogy az 1940-es évek második felében, a második világháború sok nyomorúsága, szenvedése után, lelki megújulást – ébredést – adott egyházunkba. Ez érintett meg engem is itt Dunaharasztiiban. Evangélicációs alkalmakon, ifjúsági összejöveteleken Krisztus melletti személyes döntésre, megtérésre hívogattak az igehirdetések.

Hitre jutott fiatalok vettek engem is körül és segítettek abban, hogy elfogadjam az Úr Jézus Krisztust életem személyes Megváltójának. Ez 1949-ben történt. Életem éppen ebben az időben jutott válságba. Kisgyermek koromtól kezdve orvos szerettem volna lenni, és érettségi után az orvosi egyetemre jelentkeztem, de nem vettek fel. Ezt akkor nem értettem meg. Hitre jutásom után kezdtem azon gondolkodni, hogy Isten talán más hivatást szán nekem: nem az emberek testi gyógyulását, hanem lelki megújulását szolgálni.

Így iratkoztam be 1949. őszén a Budapesti Református Teológiai Akadémiára, és ismerkedtem meg a teológiai tudományokkal. Főképpen a Biblia jó megértését segítő tantárgyakat szerettem, a Biblia eredeti nyelveit – a hébert és a görögöt –, de nem állt messze tőlem a dogmatika és az etika sem.

Sokat tanultunk professzorainktól a gyülekezetben való szolgálat gyakorlati kérdéseiről. Ők példát is mutattak számunkra. Személyiségemet persze nemcsak a teológia alakította ki, hanem már jóval előbb a családi otthon és az iskola is. Édesapám barátságos ember volt, édesanyám pedig próbált

minden rászorulón segíteni, az egyházat tőlünk telhetően támogatni, és senkivel szemben nem tudott haragot tartani.

Az elemi iskolában, itt Dunaharasztiin, kedves tanítónk – Vajdics Péter bácsi – az igazi hazaszeretet ültette bele szívünkbe.

Ezek után azt tudom mondani, hogy életem során Istentől megadatott minden, amire szükségem volt. Családunk vezérigéje Pál apostol Rómaiakhoz írt levelének 8. részében a 38. vers lett: **„Aki az Ő tulajdon Fiának nem kedvezett, hanem Őt mindnyájunkért odaadta, mi módon ne ajándékozna Vele együtt mindent minékünk?”** Ez volt eljegyzési igénk is szeretett Feleségemmel 1956 karácsonyán.

Ez elmúlt 54 esztendőben ennek igazságát mindenkor megtapasztaltuk. Feleségemmel együtt egymást és hat gyermekünket Isten ajándékának tekintettük, akiken keresztül, a küzdelmek közepette is, Isten annyi örömet hozott az életünkbe.

Mint lekipásztor sok szeretetet, megértést kaptam a gyülekezet tagjaitól, de kívül valóktól is.

Időnként persze csalódtam emberekben, de Istenben és az Ő Kijelentésében soha!

A történelmi változások sok reménységet hoztak egyéni és gyülekezeti életünkbe. Az 1989-es rendszerváltás az Egyház számára elhozta a vallásszabadság megvalósulását. Azok is kezdtek templomba járni, akik eddig sok minden miatt nem merték vállalni az egyházhoz tartozást.

Főképpen az ifjúság körében történt nagy megújulás. Amit én nem tudtam elvégezni, ők maguk gyűjtötték össze önszervezéssel.

A világi felsőbbség is jobban megbecsülte a lelkészi szolgálatot. Ezután kértek fel bennünket lelkészeket, hogy a közéletben is hallassuk a Szentírás üzenetét. Külső körülményeink is változtak. 1989 után épült fel Dunaharasztiiban a harangtorony, Taksonyban a gyülekezeti ház.

Mindezekért Istent illeti a hála és a dicséret. Kálvin szavaival vallom: Egyedül Istené a dicsőség!

Soli Deo Gloria!

Faragó Tibor lelkész

Pilinszky János:
Azt hiszem

Azt hiszem, hogy szeretlek;
lehúnyt szemmel sírok azon, hogy élsz.
De láthatod, az istenek,
a por, meg az idő
mégis oly súlyos buckákat emel
közéd-közém,
hogy olykor elfog a
szeretet tériszonya és
kicsinyes aggodalma.

Ilyenkor ágyba bújva félek,
mint a természet éjfél idején,
hangtalanul és jelzés nélkül.

Azután
újra hiszem, hogy összetartozunk,
hogy kezemet kezedbe tettem...

Szeretett Gyülekezet!

Az Úr 2010-ik esztendejének Húsvétját követő vasárnapon (április 11-én) János Apostol első levelének 5. részéből szólt hozzánk Isten igéje, a 4. és 5. versekből.

A 4. versben egy kijelentést intéz hozzánk az apostol. „...ami Istentől született, legyőzi a világot...és az a mi hitünk.” Nem lehet ezt félreérteni, vagy jobbról-balról körbe járva másképp magyarázni. Azt nevezhetjük csak hitnek, ami Istentől született, tehát a földi, a világi dolgok fölött áll. Úgy tudjuk csak és egyedül legyőzni a világot, (itt az Istentől elszakadt, magának autonómiát követelő, folyamatos harcokba kényszerülő emberek seregét, tulajdonságait, cselekedeteit kell érteni „világ” alatt), illetve annak fejedelmét – a Sátánt, ha Istentől született hitünk van.

Az 5. vers látszólag egy kérdés, valójában azonban megerősítés. „...aki legyőzi a világot...az, aki hiszi, hogy Jézus az Isten Fia...” Gondoljunk csak a Húsvétot megelőző történésekre! Az emberré lett Istent folyamatosan kísérti a Sátán. Előbb próbálja „egy az egyben”, maga ajánlgat, maga ígéret, maga fenyeget. Jézus mindennek ellene áll. Aztán a „sajátjait” uszítja (ezek vagyunk mi, Istentől elszakadt, önállóságot követelő, mindig mindenkivel a saját érdekünkben harcba álló, minden rosszra képes emberek). Tegyen Vele a világ, amit akar... És Nagypénteken Jézus legyőzi a világot. Száján nem jön ki jajszó, panasz, káromlás, átok, sőt

könyörög hóhéraiért. Húsvétkor pedig feltámadásával a halált is legyőzi, hogy aki hiszi, hogy Ő az Isten Fia, annak örök élete legyen.

Mit is üzen hát János Apostol első levelének ebben a részében nekünk, ma élő keresztyéneknek? Nekem azt, hogy minden vágy, ami a világ fiaival való cimboraság felé húz, múljon el rólam! Hogy a kísértéseket tudjam felismerni és elkerülni! Hogy a szívem ne keményítsem meg a szeretetre, de zárjam be a gonosz előtt! Hogy ne legyen semmi, ami Istentől elválaszt (de sokszor magam emelem azt a falat) és tudjam hittel Őrá bízni teljesen magam! Imádkozom Testvéreim, hogy mindannyiunk életében így legyen! Ámen.

Horváth Csaba

„Beteg voltam, és meglátogattatok”

(Máté 25/36.40)

„mikor megtették ezeket akárcsak eggyel is a legkisebb atyámfiai közül, velem tették meg”

Kedves Testvérek!

Tudjuk, hogy az ember test és lélek is egyben. Mindkettő gondozásra, ápolásra szorul. A testet az egészségügy gyógyszerekkel gyógyítja, a lélek orvosa az Úr, gyógyszere a hittel mondott imádság. Az egészségügy sajnos nem az egész embert, hanem csak a testét képes gyógyítani. A lélek gyógyítására nem képes hit, idő, akarat, eszköz hiányában. Ha azt akarjuk, hogy beteg szerettünk meggyógyuljon, segíteni kell nekünk, gyülekezeti testvéreknek is, mégpedig ahogy azt Jakab apostol írja az 5. rész 13. és 15. versekben: „Beteg-é valaki köztetek? Hívja magához a gyülekezet véneit és imádkozzanak felette”, „a hitből való imádság megtartja a beteget, és az Úr felsegíti őt”. Ahogy a testünk nem élhet levegő nélkül, úgy lelkünk sem élhet imádság nélkül.

Kedves Testvéreink! Ebben szeretnénk segíteni. Eddig néhányan elhivatást éreztünk, hogy „önkéntes meglátogatói szolgálatot” végezzünk. Ebben feladat: meglátogatni beteg szenvedő Testvéreinket, hogy az

Úr szeretetét közvetítve, imádkozva, elbeszélgetve próbáljunk meg enyhíteni lelki, s rajta keresztül testi kínjain. Erre a szolgálatra szeretettel hívjuk és várjuk gyülekezetünk minden tagját. Természetesen szolgálatunkat csak beteg Testvérünk családtagja vagy szomszédai, ismerősei segítségével tudjuk teljesíteni, ezért szeretettel kérjük őket, hogy hívjanak bennünket akkor is, ha nem igénylik a látogatást, mert a gyülekezet – imaközösségben – tudna imádkozni Betegünkért. Jakab apostoltól tudjuk és hisszük, hogy a hittel mondott imádságnak óriási ereje van. Igen sok tapasztalatunk lehet erről, ha már megpróbáltuk. Szeretettel kérjük Testvéreinket, legyenek szívesek felhívni, hogy címet és időpontot tudjunk egyeztetni.

Váradiné Erzsikét a 06 70 235-9959, vagy Nemesné Margót a 06 20 424-6588, vagy Iván Editkét a 06 70 431-8249, vagy a Lelkészi Hivatalt, 06 24 490-389 számú telefonon hivatalos félfogadási idő alatt.

Hálásan köszönjük, ha segítik küldetésünket.

Diakóniai csoport

REFORMÁTUS ÉNEKEK IX.
MŰVÉSZETEK PALOTÁJA
 2010. JÚNIUS 25., PÉNTEK 19:30

Már most kaphatók jegyek a Művészetek Palotájában évről évre megrendezésre kerülő Református Énekek koncertsorozat legújabb, egyben kilencedik hangversenyére. Az esemény majd egy évtized alatt gyakorlatilag a református zene ünnepévé vált.

Az ötlet 2000-ben, a IV. Magyar Református Világtalálkozó kapcsán támadt Böszörményi Gergely, a Periferic Records Hanglemezkiadó igazgatójának fejében. A szervezőktől ugyanis engedélyt kapott arra, hogy kiadványait a központi ünnepség helyszínén, a Fradi-pályán árusíthassa. A reformátusokat azonban – a kiadó számára meglepő módon – nem a népzenei és világzenei kiadványok érdekelték elsősorban, hanem olyat kerestek, ami a református zenekincset mutatja be. „Az életem gyakorlatilag azoknak az emberi, kulturális, erkölcsi hiányoknak a pótlásáról szól, amelyekről azt gondoltam, hogy fontosak lennének, és érthetetlen számomra, hogy miért nincsenek” – fogalmazott egy korábbi interjúban Böszörményi Gergely, aki kiadójának is egy – ezt a célt kifejező – nevet választott annak idején. Ha pedig hiány volt ezen a területen, elhatározta, hogy megpróbál segíteni a helyzeten, és egyházzenei szakkollégiummal 2001-ben megszervezte az első koncertet a Zeneakadémián.

„Olyan kiadványt szerettem volna, amiből lehet tanulni, és amit a gyülekezetek, a lelképásztorok is tudnak használni a mindennapokban” – meséli az igazgató. És a siker kulcsa pontosan ebben rejlik. A kiadó munka közben is gyakran hallgatja kedvenceit, a Pink Floydot, a Jethro Tullt és a Genesis-t, és amit nem gondolt volna maga se tíz évvel ezelőtt, hetente többször hallgatja a fülbemászó református énekeket is. (...)

De nemcsak otthoni hallgatásra és énektanulásra alkalmas eszköz a CD-sorozat, mert a gyülekezetekben is hasznos lehet. Ha elromlik az orgona, vagy megbetegszik a kántor, jól jöhet, ha ott van a tékánkon. (...) De van, ahol a gyülekezeti kántor használja az istentisztelet előtti énektanításhoz a lemezeket, és amióta az egyházi iskolákban bevezették az egyháziénekek-oktatást, ott sem árt, ha megvan a könyvtárak polcain. „Egyszer az egyik idősothton dolgozói hívtak, és újságolták: »Gergely, ezt a lemezt nem havonta és nem hetente hallgatják a gondozottjaink, hanem naponta!«. Így van ez abban a budapesti református idősothtonban is, ahol közös vetítést szerveztek a legutóbbi, tavaly nyári koncertről. Merthogy arról már DVD is készült. A Periferic Records igazgatója szerint ugyanis a filmfelvétel a vizuális élmény segítségével azokat is el tudja repíteni a hitbéli, művészeti és közösségi élmény átélésére hazánk legmagasabb presztízsű koncerttermébe, akik nem lehetnek jelen az eseményen. Ráadásul a DVD-re több anyag ráfért, mint a hanglemezre: meghallgatható

a szervező köszöntője, a Duna Televízió bemondójának, Asbóth Józsefnek az igeolvasása és a pasaréti lelképásztornak, Cseri Kálmánnak a rendezvényt lezáró áldáskérése is. Megtekinthető továbbá a kórusok és vezetők bemutatása, valamint a hangverseny előkészületeit bemutató werkfilm, és a Református Zenei Fesztiválon készült fényképek is.

„Magyarországon a mienk az egyetlen felekezet, amelyik elkezdte professzionális módon, hivatalosan feldolgozni és a szélesebb közönség elé tárnai azt a csodálatos énekkincsét, ami a magyar zenei örökség elvitathatatlan része” – figyelmeztet Böszörményi Gergely, aki szomorúnak tartja, hogy a közszolgálati televízió tíz év alatt egyszer sem közvetítette a református zene ünnepét.

Pedig a sikert a Magyar Hanglemezkiadók Szövetségének (MAHASZ) toplistája is mutatja. A nyolc hanglemezből álló sorozatból összesen több mint tizenötezer példányt vásároltak meg az elmúlt esztendőben. Ez annak ellenére is óriási eredménynek számít, hogy csak évek alatt sikerült ezt elérni. Az internet és a kalózmásolatok világában már azzal slágerlistára kerülhet egy lemez, ha 25 és 200 darab között eladnak belőle hetente. Régebben erre csak ezres nagyságrendű értékesítés esetén volt esélye egy-egy zenekarnak, előadónak. Ezért történhetett meg, hogy a református sorozat első és második része már platina-, a negyedik és az ötödik része pedig már aranylemez. „Már annyira rosszul megy a hanglemez-értékesítés, hogy egyszer csak beleerősödünk abba, amibe a nagyok belegyengültek” – érzékelteti a helyzet felemás voltát az igazgató, aki szerint egyszerre kell megfelelő komolysággal és kellő iróniával kezelni ezt a helyzetet.

2010. június 25-én a MŰVÉSZETEK PALOTÁJA Bartók Béla Nemzeti Hangversenytermében rendezik meg a soron következő Református énekek hangversenyt, amelyre jegyek már kaphatók.

1800 Ft – II. emelet középerkély, II. emelet oldalerkély és II. emelet pódiumerkély
 2500 Ft – I. emelet középerkély, I. emelet oldalerkély és I. emelet pódiumerkély
 2800 Ft – földszint második fele (14-25. sor)
 3850 Ft – földszint első fele (1-13. sor)

V.G.

Figyelmébe ajánljuk kedves olvasóinknak az alábbi három napos programot is. Bővebb információk: www.PerifericRecords.com

AZ ÉPÍTÉSI BIZOTTSÁG HÍREI AZ ÚJ TEMPLOM ÉPÍTÉSÉRŐL

Az Istentiszteleteinken résztvevők egyre gyakrabban tapasztalják, hogy a templomba járó harasztiak száma napról napra gyarapodik, és így egyre sürgetőbb az igény, hogy Dunaharasztiiban új református templomot építsünk. Presbitériumunk több lehetőséget megvizsgált, végül a gyülekezet nagy többségének egyetértésével úgy döntött, hogy a jelenlegi templom melletti telek megvásárlásával biztosít helyet az új templom építéséhez. Hála Istennek ez a döntő lépés a tavalyelőtti évben a telek megvásárlásával és felszentelésével megtörtént. Ez lehetőséget biztosít arra, hogy a gyülekezeti élet továbbra is a megszokott környezetben, a régi helyen folyhat.

Ezt a döntő lépést követően bízta meg a Presbitérium az Építési Bizottságot a tervezés előkészítésével, a tervezők kiválasztásával, és a tervezési munkák koordinálásával. Erről a munkáról szeretnénk tájékoztatást adni.

Az évekkel ezelőtt elkezdődött előzetes felméréseket Schliszka Csaba dunaharaszti kötődésű építésztervező készítette a vezetőség felkérésére. Tekintettel arra, hogy tőle az előzetes felmérések során korrekt megoldási lehetőségeket, javaslatokat kaptunk, és ismerjük templomépítés, felújítás során végzett munkáját, nem tartottuk szükségesnek pályázat kiírását. A fentiek mérlegelésével, a Presbitérium egyetértésével, a vezetőség Schliszka Csabával kötött tervezői szerződést. A presbitérium felhatalmazása alapján a tervek elkészítéséhez szükséges szaktervezőkkel is megkötötte a vezetőség a tervezői szerződéseket. A szerződésekben rögzített tervezői díjak nem haladják meg a presbitérium által jóváhagyott tervezői díj keretét. A szerződésekben rögzítettük az elvégzendő feladatokat, határidőket és azt is, hogy az esetleges nem teljesítés milyen szankciókat von maga után.

Az egyik gyülekezeti tagunk kezdeményezésére lelkészünk kérte az önkormányzat anyagi támogatását az új templom tervezéséhez. A Dunaharaszti Önkormányzat 8 millió 800 ezer forintot biztosított a tervezési költségekre.

Az Építési Bizottság, kikérve a tervező véleményét, tíz bizottsági ülésen, lépésről lépésre vizsgálta meg a lehetséges építési megoldásokat, elrendezési variációkat. A bizottság munkájáról folyamatosan tájékoztattuk a Presbitériumot, és a következő lépéseket mindig a Presbitérium jóváhagyásával tettük meg.

Az elkészült tervekről március 7-én gyülekezeti közgyűlésen tájékoztattuk a jelenlévőket, akik nagy többséggel elfogadták az ismertetett terveket. Végezetül a Presbitérium jóváhagyásával március 17-én engedélyezési tervdokumentációt nyújtottunk be az építési hatóságnak a tervezett új templomról és kegyeleti épületről. Szeretnénk, hogy az új templomunk illeszkedjen a Kós Károly stílusában épült iskola és könyvtárépület teremtette környezetbe, emelje a környezet szépségét és hangulatát.

Mi legyen a jelenlegi templom és templomtorny sorsa? Ez szerintünk nem lehet kérdés. Javasoljuk, hogy az elődeink áldozatos munkájával felépített templomtornyunk, a jövő számára is példaként maradjon a helyén. Az új templomot a jelenlegi templom részleges bontásával, és a tavalyelőtt vásárolt telek együttes igénybevételével nyert területen javasoljuk felépíteni.

Az új templom bejárata a Rákóczi utca felé néz. Az előtérből lehet a földszinti templomtérbe és templomtér melletti helyiségekbe jutni. A tetőtérbe, mely magába foglalja a karzatot és az egyéb funkciókat betöltő helyiségeket, az előtérből lépcsőn lehet feljutni. A kegyeleti épület az új templom mögött épülne fel. A földszinti templomtér 170 fő befogadásra alkalmas. A templomtérből egy oldalajtón keresztül a templomkertbe lehet kijutni. A tetőtérben nyer kialakítást a 65 fő befogadására alkalmas karzat.

A 39 m² alapterületű kegyeleti épület 480 urnafülke kialakítására alkalmas, és lehetővé teszi kisebb kegyeleti megemlékezések megtartását is.

Gyülekezetünk tagjai közül sokan rendszeres havi „templomépítési hozzájárulással” segítik a templomépítési alapot, többen egyedi adományokkal szolgálják a templomépítés ügyét. A különböző pályázatokon való részvétel érdekében a Presbitérium határozata alapján gyülekezetünk létrehozta az „Építő Kövek Alapítványt”. Az alapítvány bírósági bejegyzése jelenleg folyamatban van.

Az alapítvány céljairól, működéséről a későbbiekben részletes tájékoztatást adunk.

Az Építési Bizottság nevében Nagy András

Egyházközségünk helyzetéről

Kedves Református Testvérek!

A presbitérium nevében Egyházközségünk 2009-es gazdálkodásáról szeretnék írni. Az egyik legfontosabb, hogy mindenki előtt világossá váljék, hogy Egyházközségünk önállóan gazdálkodik. Ehhez senki sem ad pénzt, és a felhasználásába sem szól bele senki. Tehát, saját bevételeink forrása az egyháztagjaink adománya. Az adomány „megjelenési formája” szerint: egyházfenntartói járulék, perselypénz és céladomány lehet.

Az egyházfenntartói járulék fizetése minden egyháztagunk kötelessége. Ebből kiindulva ez a legszélesebb bázis: innen várhatnánk a legtöbb bevételt: stabilan, egyenletesen az év során. Sajnos, a gyakorlat mást mutat. Nincsen annyi önkéntesünk, hogy a városban házról házra járva mindenhol eljussanak. Sok helyre vissza kell menni, mert csak ígéreteket kapunk, mások meg kijelentik, hogy nem adnak semmit. Mire gondolnak, mit várnak ők az egyháztól?

Ismételten kérjük a templomba járó egyháztagokat, hozzájuk el járulékukat a templomhoz! Ne kelljen hozzájuk is bekopogtatni. A kialakult gyakorlat az, hogy a nyár végéig várjuk a Hivatalban a járulékot, csak szeptemberben indulnak el a gyűjtők. A nyolc hónapi várakozásnak azonban ára van: Az éves tervezett összegnek csak egyharmada folyik be ez idő alatt! Ezt az időszakot nehéz kihúzni és szükség van a tartalékokra is, de elmondhatjuk, ezzel lehetőséget biztosítottunk mindenkinek, hogy akkor fizessen, amikor azt a háztartása megengedi. Kérjük a testvéreket, gondolják át, a templomhoz is rendszeresen jönnek a közüzemi számlák, nemcsak otthonra. Időben szükségünk van mindenki hozzájárulására. Az utóbbi évek azt mutatják, hogy bár létszámunk nő, a járulék bevételünk stagnál, vagy inkább csökken.

A járulék **minimális mértékén** az idei évre sem változtattunk:

Nyugdíjas:	2500,- Ft/év
Nyugdíjas házaspár:	4000,- Ft/év
Aktív dolgozó:	4500,- Ft/év
Aktív dolgozó család:	6000,- Ft/év

A fenti összegeket sokan sokallják, de ez csak első ránézésre tűnhet annak, hiszen 17 Ft sincs naponta egy aktív, kétkeresős családnak! A presbitérium ezeket a terheket elviselhetőnek tartja és legalább ennek befizetését a Választó Névjegyzékbe kerülés egyik feltételének tekinti.

Hálával Istennek elmondhatjuk, hogy a templomba járók adta **perselypénz** összege évről-évre nő, és tavaly már meghaladta a járulékbevételeket! Napjainkban **ez a stabil bevétel**, amire havonta (hetente) számíthatunk, pedig perselypénzeink sokszor „pántlikát” kapnak, vagyis egy konkrét célt szolgálnak. Hagyomány, hogy az Egyetemes Imahét nálunk tartott alkalmain a Lepra Misszió számára, március 1. vasárnapján a Biblia terjesztésére gyűjtünk. 2009-ben egy vasárnap a református Vakmisszió, egy másik alkalommal a nyári szabolcsi vihar károsultjainak támogatására kértük a perselyadományt. Külön csoportot alkotnak a **céladományok**, amelyek lehetnek egyszeri

ri vagy folyamatosan teljesített adományok. 2009-ben a következő célokra érkeztek bevételek:

- Az új templom építésére valakik havonta rendszeresen, mások alkalmasszerűen adakoztak. A Művelődési Házban megtartott jótékonysági előadás és vásár is ezt a célt szolgálta. Építési Alapunk 2002. karácsonyán indult. Ismert, hogy 2007. év végén megtudtuk venni a szomszédos telket és most, hogy elkészültek az új templomépítési, engedélyezési tervei, még inkább buzdítom a testvéreket az adakozásra! Szükségünk van mindannyiunk összefogására!

- Beszerzések támogatására. Tavaly energiatakarékos lámpák fölszerelésére, sporteszköz vásárlására (kültéri ping-pong asztal) és gyülekezeti falinaptárunk kiadására (nyomtatására) kaptunk adományt.

- Gyülekezeten kívüli célra. Ilyen cél volt 2009-ben a Hajléktalan Misszió és a Ceglédi Református Egészségügyi Gyermekotthon megsegítése. (Ezek is évről-évre folyamatosan előttünk vannak.)

Milyen kiadásaink voltak / vannak?

Az egyik legfontosabb és becsületbeli ügyünk, hogy a lelkipásztori állást fenntartsuk, lelkipásztorunknak és családjának tisztességes megélhetést biztosítsunk. Ennek módja – egyházi törvényeink szerint – a pénzügyi javadalom és a természetbeni ellátás, vagyis a parókia biztosítása, annak közüzemi költségeivel, karbantartásával együtt.

A másik nagy kiadási kör a többi ingatlanunk fenntartása. Ide tartozik maga a templom és a kapcsolódó helyiségek; a szomszédos ingatlan (Rákóczi u. 19.); a segédlelkész szolgálati lakása; a taksonyi templom (gyülekezeti ház). Mindegyik terhelve a víz-, villany és gázszámlával! 2009-ben ingatlanjainkon „saját kezű” karbantartásokat végeztünk. Felújítás, beruházás nem történt, pedig kellene, leginkább a parókiánál. De pénzkidobás lenne, ha hamarosan új templom és parókia lesz. Kérdés az, hogy ki lehet-e addig húzni? A vizesblokk felújításra vár, a nyílászárók cserére, a falak talajvíz elleni szigetelésre és külső hőszigetelésre. Tudomásul kell venni, hogy ez egy régi és más célra épült épület.

A harmadik kiadási csoportnak tehető a gyülekezeti életével kapcsolatos kiadások összessége. Az éves Missziói beszámoló felsorolja milyen programok, rendezvények valósultak meg 2009-ben. (Ifjúsági, gyülekezeti táborok, hétvégék, kirándulások, stb.). A programok általában önköltségesek, és a résztvevők fizetik, de a „közösből” próbálunk azokon is segíteni, akik szívesen részt vennének, de az anyagi gondok visszatartják. Nagyobb támogatásban részesült alkalmak: járszárószállási gyülekezeti tábor, Ifi hétvége Mátraházán, játszónap Taksonyban. Az alkalmak előkészítése, lebonyolítása adminisztratív, irodai munkát is igényel. Így e csoportba sorolhatók az irodatechnikai berendezések (telefon, számítógép, nyomtató, másoló) használatának költségei is. 2009-ben ezekből újat nem vásároltunk, (fizetett) karbantartásukra sem került sor.

A negyedik csoport abból áll, amit nem magunkra költünk, hanem tovább adunk. Ilyen helyekről már volt szó a perselyes gyűjtésnél és a céladományoknál.

BÚCSÚZUNK BUDAI RÓZSIKÁTÓL (1922 – 2010)

„Mert én immár megáldoztatam, és az én elköltözésem ideje beállott. Ama nemes harcot megharcoltam, futásomat elvégeztem, a hitet megtartottam: Végezetre eltétem nekem az igazság koronája, melyet megad nekem az Úr ama napon, az igaz Bíró, nemcsak nekem pedig, hanem mindazoknak is, akik vágyva várják az megjelenését.”

2Cim 4,6-8

Ezzel az igével búcsúztattuk április 8-án Budai Józsefnét, vagy ahogyan mindenki hívta: Budai Rózsikát. Ez az az ige, amelyiket a lelkészek nagyon meggondolják, hogy kinek a koporsója, urnája fölött mondják el, ugyanis még a hívő emberek között is kevesen vannak, akiről ezt biztos tudással el lehet mondani. Rózsika ilyen volt, akiről ennek valóságtartalma biztos állítható.

Hitével, életével, munkájával, emberi kapcsolataival jó példát mutatott mindnyájunknak. Az élet nehézségeivel igen korán találkozott, hiszen árván nőtt fel, kénytelen volt cselédnek beállni. Szeretettel emlékezett az őt befogadókra. Öröm és boldogság nem sok jutott neki, hiszen férje, akivel szeretetben élt, több mint 30 éve elhunyt.

Rózsika ezután kapcsolódott be minden erejével a református gyülekezet életébe, munkájába, híven valósította meg az „ora et labora!” (imádkozzá! és dolgozzá!) parancsát. Ebben az időben koránt sem volt a maihoz hasonló, jelentős létszámú a gyülekezet, de Faragó Tibor lelképásztor vezetésével rendkívül lelkesen dolgoztak.

1987-ben a gyülekezet történetében először választottak női presbitereket: Baloghné Rózsikát, Budai Rózsikát és Lengyelne Esztikét, Igazi testvéri szeretet fűzte össze őket. A templom tatarozása állandó és folyamatos munkát igényelt. A két Rózsika elhatározta, hogy lottózni fognak, és a remélt nyereségből új templomot fognak építtetni. Fél év elteltével, miután egyetlen találatuk sem volt, rájöttek, hogy ez nem a mi Istenünk útja. Sajnos már mind a hárman elmentek közülünk, úrt hagyva maguk után. Mindenre volt idejük, erejük. Ha kellett kerítést festettek, ha kellett padlót súroltak, vagy befőttes, száraztésztát készítettek.

Budai Rózsika hosszú időn keresztül volt a gyülekezet iratterjesztője. Szinte az egész településen ő gyűjtötte az egyházfenntartói járulékot. Sírva mesélte, hogy az egyik jómódú helyen 100 forintot vágta hozzá, „de tudjátok nem haragszom, mert az Úr Jézus sokkal több megaláztatást viselt el értünk” – mondta. Valahányszor találkozom a „hölgygel”, ő nem sejt, nekem mindig Rózsika könnye jut eszembe.

Az idő és a sok lelki fájdalom kikezdte egészségét. A megpróbáltatásokat alázattal, zúgolódás nélkül viselte. Sokat sírt és imádkozott családja szerencsétlensége okán, ugyanakkor végtelen öröm töltötte el, ha unokái, dédunokái néha meglátogatták.

Utolsó éveiben fia, Jóska gondozta. Szavakkal nem tudta kifejezni, megköszönni az Úr Istennek, hogy ilyen gondos, figyelmes, önzetlen ápolót adott mellé. Gyakran hálát adott a szomszédokért, a látogatókért. Azzal a biztos tudattal készült fel az eltávozásra, hogy meggyőződése szerint az ő és a mi Megváltónk él, s hajléka készen vár reá.

Élete bizonyágtétel volt, hogy nem szavakkal, hanem cselekedetekkel kell szolgálnunk Teremtőnk és embertársainkat. Így vált számunkra követendő példává. Az utolsó hetekben egyre gyengébb lett, és nagyon vágyott hazatérni. Kérése meghallgattatott. Most rövid időre elköszönünk. Gyülekezetünk nevében őszinte tisztelettel és igaz szeretettel búcsúzik:

Gyöngyösi Rózsa, presbiter

(folytatás a 6. oldalról)

Ezen kívül még küldünk pénzt az Egyházmegye felé, a lelkészek szolidaritási alapjába, továbbá a Zsinat felé, az úgynevezett Közalapba és fenntartói járulékot az egyházi Nyugdíjintézetnek.

A saját bevételekből és a kiadási tételekből épül fel költségvetésünk, amit módosíthat, ha külső forrásból (pl. pályázaton) pénzhez jutunk. Ilyenkor, a juttató felé a kapott összegről tételesen el kell számolnunk. A nyári gyülekezeti táborunkat a Dunaharaszti Önkormányzat és a Dél-pesti Egyházmegye is támogatta. Ezúton is köszönetet mondunk érte.

Összegezve el kell mondanom, hogy Egyházközségünk fennállása óta takarékosan gazdálkodik. A rendelkezésre álló forrásokat beosztjuk, hogy a legszükségesebbekre jusson. Többletünk lényegében nem más, mint az új templomunkra érkezett adományok.

Tudjuk, hogy a napi megélhetési gondok mindenkit nyomasztanak, de lássunk ezen túl, és adjuk meg „a császárnak, ami a császáré és az Istennek, ami az Istené.” Ne felejtjük el, hogy **semink sincs, amit nem Tőle kaptuk volna!**

Tóth Károly, gazdasági gondnok

REFORMÁTUS GYEREKTÁBOR DÖMÖSÖN

A Dunaharaszti Református Egyház királyi udvartartása 5 napos „**Királyi Tábor**” (gyerektábor) hirdet a Dunakanyarban mindazon 7-13 éves ifjak számára, akik készek velünk végig élni a legfőbb krónikának (a Biblia) izgalmas történeteit. Reméljük Te is köztünk leszel! Várnak Rád festői környezetben pompás programok, kirándulás a Rám-szakadékhoz, továbbá nagy lakomák, fergeteges ünnepek, lovagi tornák Visegrádon, várvédő csaták, kézműves foglalkozások, kiscsoportos okítások és sok-sok meglepetés **július 19. és 23. között**.

Ha eljössz:

- részed lehet sok mókában, játékokban, udvari dalolásban
- lehetőséged lesz arra, hogy választ kapj kérdéseidre, problémáidra
- szert tehetsz új barátokra!

A szállás: Az 1-2. osztályos gyerekeket kőházban szállásoljuk el. 3. osztálytól lehetőség nyílik sátorozásra, kint a kertben.

Vigadalmi dézsma: 14 000Ft. A dézsma tartalmazza a szállást, a napi háromszori lakomát, a leutazást és a királyi programok költségét. A vigadalmi előleg 4000 Ft, melyet a jelentkezés alkalmával kérünk befizetni. Az előleg levonásra kerül a végösszezből.

További információért fordulhatnak a hitoktatókhoz - vagy a táborvezetőhöz. (Kocsis Judit:06 30 556-7349)

Jelentkezési határidő: május 20.

Befizetés módja: hittanóra, vasárnapi Istentisztelet, vagy előzetes megbeszélés szerint. Részletfizetési lehetőség igénybe vehető.

Kedves Testvérek! Szeretnénk megkérni Önöket, hogy támogassák táborunkat. Elsősorban azzal, hogy imádságban hordozzák a gyerekeket, a szolgálókat, a táborra való készülésünket, és azt az egy hetet is, amíg a gyerekekkel leszünk.

Másodsorban pedig szívesen fogadunk minden adományt! Pénzbeli, élelmiszert, kézműves foglalkozásokhoz, díszlethez eszközöket, gyermekek jutalmazásához bármilyen felajánlást.

Áldást kívánunk mindannyiuk életére:

A gyülekezet hittanoktatói

„Szeretteim, szeressük egymást: mert a szeretet az Istentől van; és mindaz, aki szeret az Istentől született, és ismeri az Istent. A ki nem szeret, nem ismerte meg az Istent; mert az Isten szeretet.” (1 János 7,4-8)

REFISZ TÁBOR

A gyülekezet fiatal tagját a REFISZ (Református Fiatalok Szövetsége) táborába várják a dunaharaszti szervezők.

Az ifjúsági tábor és a családi hét idén egyszerre, egy időben és helyen lesz megrendezve.

A helyszín a hatalmas területen fekvő Szolnoki Turisztikai Központ lesz.

Időpont 2010. augusztus 9-15.

A részletekről bővebben tájékozódhatnak a www.refisz.hu honlapon.

Szeretettel várunk mindenkit!

Az imaközösségek időpontjai a következők:

június 07., július 05., augusztus 02., szeptember 06., október 04.

Helyszín: Dunaharaszti templom

GYÜLEKEZETI NAPTÁR

Május

1. 18.00 Anyák napja – Taksony
2. 8.00 Istentisztelet – Dunaharaszti
- 10.00 Anyák napja – Dunaharaszti
8. Női Csendesnap – Dunaharaszti
13. 18.00 Áldozó csütörtök, Konfirmációi vizsga – Dunaharaszti
16. 17.00 Házaskörök alkalmai – Változó
17. 18.00 Felnőtt konfirmáció – Dunaharaszti
19. 18.00 Bűnbánati istentisztelet – Taksony
- 20-22. 18.00 Pünkösd előtti bűnbánati istentiszteletek – Dharaszti
23. 8.30 Pünkösd vasárnap úrvacsorás istentisztelet – Taksony
- 10.00 Pünkösd vasárnap úrvacsorás istentisztelet – Dharaszti
24. 10.00 Pünkösd hétfő, Konfirmáció, úrvacsorás istentisztelet – Dunaharaszti (jó idő esetén szabadtéren)
25. 10.00-14.00 Gyermeknap – Taksony
30. 15.00 Bibliaiskola – Dunaharaszti

Június

- 3-4. 18.00 Bűnbánati istentiszteletek – Dunaharaszti
5. 18.00 Tanévzáró istentisztelet – Taksony
6. 10.00 Úrvacsorás istentisztelet – Dunaharaszti
13. 18.00 Tanévzáró istentisztelet – Dunaharaszti (jó idő esetén szabadtéren)
19. 17.00 Házaskörök alkalmai – Változó
- 28.-júl.2. Gyülekezeti tábor – Jászárokszállás

Ez év nyarán is megszervezzük (immár harmadik alkalommal) nyári **többgenerációs gyülekezeti táborunkat**. A helyszín az elmúlt két évhez hasonlóan ismét a közkedvelt **Jászárokszállási Palóc Kemping** lesz.

A tábor időpontja:

2010. június 28. – július 02. (hétfőtől péntekig)

A részvételi díjak az alábbiak szerint alakulnak:

Faházban:

felnőtt: 4100 Ft / nap 4 napra 16 400 Ft
gyermek: 3000 Ft / nap 4 napra 12 000 Ft

Sátorban:

felnőtt: 3350 Ft / nap 4 napra 13 400 Ft
gyerek: 2400 Ft / nap 4 napra 9 600 Ft

óvodás: 4 napra 8000 Ft

Jelentkezéseket 10 % előleg befizetésével fogadunk el 2010. május 31-ig. Jelentkezni Tóth Károly és Vörös Péter gondnokoknál a vasárnapi istentiszteletek előtt vagy után lehet.

Dunaharaszti Református Templom - Rákóczi út 21.
Taksonyi Református Imaház - Virág utca 6.
Lelkipásztor: Faragó Csaba (tel. 24 490-389)
Honlap: www.dunaharaszti-reformatus.hu

Felélős kiadó: Faragó Csaba - Szerkesztő: Csáky Gyöngyi
Szerzők: Faragó Tibor lelkész, Gyöngyösi Rózsa, Horváth Csaba, Nagy András,
Tóth Károly - Tördelés, grafika: Csáky István
e-mail: szerkesztoseg@dunaharaszti-reformatus.hu